

Motion till riksdagen 2018/19:2346

av **Kerstin Lundgren (C)**

Allmän jakttid på skarv

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en allmän jakttid bör medges på skarv och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om årlig heltäckande inventering av bon i skarvkolonier i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om initiativ för samarbete i Östersjöregionen för effektiv skarvbekämpning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I Europa finns över 3 miljoner mellanskarvar och av dem ca 250 000 i Sverige. Ökningstakten och utbredningen i Sverige är mycket omfattande. Den stora ökningen av fågeln skarv har lett till omfattande klagomål om att skarvarna påverkar fiskbestånden negativt, att det skapar olägenheter för friluftslivet och förstör skog och natur på de öar och kustområden där fåglarna häckar. Skarvens utbredning begränsar sig heller inte enbart till kustzonen utan den förekommer även i sjöar och vattendrag i inlandet. I stora delar av den svenska skärgården är skarven numera en av de vanligaste fågelarterna.

Länsstyrelsen i Stockholms län har uppskattat att cirka 27 000–30 000 skarvar uppehöll sig i Stockholms skärgård under sommaren 2017. Bedömningen 2016 var något högre och baserade sig på Skärgårdsstiftelsens inventering från 2016 som bland annat angav att det fanns 19 kända skarvkolonier (öar) och 6 380 häckande par (bon) i Stockholms skärgård. 2017 uppgavs 15 kända skarvkolonier och 5 789 bon (häckande par) i skärgården.

1 765 bon räknades i Furusundsleden och länsstyrelsen beräknar att där fanns cirka 8 000–9 000 skarvar förra sommaren. Till detta kommer de bedömningar som gjorts av förekomst på skär i Mälaren som också ökar kraftigt. Uppgifter om skarvförekomst finns nu i hela Mälaren.

Det saknas idag en årlig heltäckande inventering av bon i skarvkolonier i Sverige. Nya eller återigen snabbt ökande äldre kolonier dyker årligen upp som överraskningar

t ex nu senast i Kalmar, Gävleborg, Västernorrlands län och i Stockholms län i Mälaren. Danmark har en föredömlig sådan rikstäckande inventering – ett gott underlag för olika bekämpningsåtgärder. Det borde vara länsstyrelsernas ansvar att organisera detta.

Mot bakgrund av den stora utbredningen av skarv har till exempel Länsstyrelsen i Stockholms län beslutat att meddela berörda fastighetsägare, jakträttsinnehavare och deras jaktgäster tillstånd till skydds jakt efter skarv i Stockholms skärgård. Motivet för beslutet är den stora förekomsten av skarv, att andra åtgärder inte hjälpt och att detta på intet sätt hotar skarvens bevarandestatus.

Trots dessa tillstånd att bedriva skydds jakt i de berörda områdena kommer det ständigt rapporter från yrkesfiskare och närboende om problemen med skarvens ökning och utbredning. Idag är det inte bara i Stockholms skärgård och Mälaren som problemen finns utan allt fler invånare längs Östersjökusten upplever att deras närmiljöer och fritidsmiljöer förfulas och blir otillgängliga genom skarvens utbredning.

Det kustnära och småskaliga fisket är till stor del beroende av skärgården och det fiskbestånd som förekommer där. Det lokala fisket är en viktig del i kustsamhällets näring.

Dessa grunda skärgårdsområden är också mycket viktiga för ynglingsområden. Många kommuner längs Östersjön bedriver och stöder projekt både i kustbäckarna och i skärgårdsområdet för att anordna nya och förbättra befintliga reproduktionsområden för framför allt gädda men också för andra fiskarter.

Med tanke på skarvens stora utbredning vore det fördelaktigt med internationellt samarbete runt hela Östersjön för en mer effektiv skarvbekämpning. Speciellt för den danska fisketurismen, finansierad med stora belopp från EU, är inte det svenska agerandet rimligt. Svenska och finska skarvar förstör vintertid möjligheterna till fiske i Danmark men även i närliggande länder. Här finns utrymme för initiativ i den nordisk-baltiska miljön.

I syfte att komma till rätta med problematiken med den allt mer utbredda förekomsten av fågeln skarv samt i syfte att återvinna förtroende för jaktlagstiftning bör en allmän jakttid på skarv medges. Att inte medge allmän jakttid på fågeln skarv riskerar att leda till att respekten för lagstiftningen på det jaktliga området urholkas. Jag förordar därför att en allmän jakttid medges på skarv. Vad som ovan anförts om att införa allmän jakttid på skarv bör ges regeringen till känna.

Kerstin Lundgren (C)